

Ν. ΑΛΕΞΟΠΟΥ

Ἡ προσευχή.

ΤΟ "SALON," ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

(Ἀνταποκριτοῦ μας ἐν Παρισίοις)

Ἡ «ἀφρώϊκοὶ γρόνοι» τῆς Société Nationale des Beaux-Arts καθὰ εὐφυῶς παρατηρεῖ ὁ ἀρθρογράφος τοῦ Studio H. Frantz, παρεῖλον. Ἐν πνεῦμα γαλήνης κυριαρχεῖ, ἡ ὁποία γαλήνη δὲν ἀπέχει πολὺ τῆς στασιμότητος. Ἡ γενικὴ ἐντύπωσις εἶε ὅτι μεγάλη πρόοδος δὲν παρατηρεῖται

εἰς τὴν Γαλλικὴν τέχνην. Ἐπλήθυναν οἱ καλλιτέχναι, ἀλλ' ἐλάχιστοι εἶνε οἱ ὑπὲρ τὸ κοινὸν καὶ σύνηθες αἰρούμενοι. Ὑπὸ ἔποψιν ἐμπνεύσεως, ἀμοιροῦν οἱ πλείστοι τοιαύτης. Θέματα ἄτινα καὶ ἄλλοι, μέχρι φορτικότητος μάλιστα τινά, ἐχειρίσθησαν. Ὁ Χριστὸς νεκρός, παιδιὰ βυζαίνοντα, ἐπιστροφὰ ἐξ ἁγῶν, τὰ αἰώνια γυμνά μὲ τοὺς στερεοτύπους τίτλους «ὄνειροπόλησις, ἀνάπαυσις, νεότης, Ἀφροδίτη, νύμφη»

κ.λ.π. Καὶ δὲν ἀρνεῖται τις ὅτι τὰ θέματα ταῦτα ὅσον καὶ ἂν κατήντησαν κοινὰ εἰς χεῖρας, ἐμπείρου τεχνίτου δύνανται νὰ ἀποκτήσουν μίαν νέαν ζωὴν, ἀλλὰ λείπει ἡ πρωτοτυπία. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ σχέδιον, οἱ πλείστοι τῶν νέων καλλιτεχνῶν νικηφόρως συναγωνίζονται εἰς τὸ ἀκάνθωδες αὐτὸ στάδιον τῆς γραφικῆς.

Ἡ Société Nationale ἀντεπροσωπεύθη διὰ 1356 πινάκων ἐλαιογραφικῶν, 585 σχεδίων, ὕδατογραφικῶν κ.λ.π. 173 ἔργων χαρακτικῆς, 265 ἔργων γλυπτικῶν, 268 ἀντικειμένων καλλιτεχνικῶν καὶ 110 σχεδίων ἀρχιτεκτονικῶν. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἔργων πολλὰ ἀξιοῦνται ὅλως εὐφίμου μνείας. Τοῦ Weerts ἡ Πανήγυρις τοῦ Lendil ἀνακαλοῦσα τὸν ΙΕ αἰῶνα, τοῦ Roederstein καὶ δύο φίλοι: μᾶμμη καὶ ἐγγόνη ἀναγινώσκουσαι, τοῦ Desvallières ὁ Ὀρφεύς, τοῦ L. Frédéric ὁ Ἅγιος Φραγκίσκος, τοῦ Wolff ὁ Βάκχος τῆς Ἰταλίας, τοῦ Sain δυὸ πίνακες ἡ μανδολινίστρια καὶ τὰ Ρόδα, τοῦ Billote ἐν λυκόφω, τοῦ Guignard τὸ Ποίμνιον, τοῦ Duran ὁ γέρον λιθογράφος, τοῦ Courtois ἡ Ἀρτεμῖς, τοῦ Vidal ἡ Ἀνάπαυσις, τοῦ Besnard ἡ προσωπογραφία τῆς κ. B., τοῦ Simon τὸ Ἀσυλόν